

Presse og Information

Den Europæiske Unions Domstol
PRESSEMEDDELELSE NR. 64/22
Luxembourg den 26. april 2022

Dom i de forenede sager C-368/20, Landespolizeidirektion Steiermark, og C-369/20, Bezirkshauptmannschaft Leibnitz
(Maksimal varighed af grænsekontrollen ved de indre grænser)

I tilfælde af en alvorlig trussel mod sin offentlige orden eller indre sikkerhed kan en medlemsstat genindføre grænsekontrol ved sine grænser til andre medlemsstater, idet denne kontrol dog ikke må overskride en maksimal samlet varighed på seks måneder

Kun hvis der opstår en ny alvorlig trussel, kan det være begrundet at anvende en sådan foranstaltning på ny

I forbindelse med migrationskrisen genindførte Østrig grænsekontrol ved sine grænser til Ungarn og Slovenien fra medio september 2015 (se [pressemeldelse nr. 177/21](#)). Denne kontrol blev genindført flere gange, idet det præciseres, at Østrig i perioden mellem den 16. maj 2016 og den 10. november 2017 støttede sig på fire på hinanden følgende henstillinger fra Rådet for Den Europæiske Union. Efter den 11. november 2017 genindførte Østrig af egen drift grænsekontrol ved sine grænser i flere på hinanden følgende perioder på seks måneder.

Som følge af denne genindførelse blev NW genstand for grænsekontrol ved grænseovergangen i Spielfeld, da han i august og november 2019 indrejste i Østrig fra Slovenien. NW blev desuden idømt en bøde på 36 EUR for at have nægtet at forevise sit pas.

Eftersom NW er af den opfattelse, at disse kontroller og bøden er i strid med EU-retten, og navnlig med Schengengrænsekodeksen, har han anlagt sag ved den regionale forvaltningsdomstol i Steiermark.

Sidstnævnte ret ønsker oplyst, om Schengengrænsekodeksen gør det muligt for Østrig af eget initiativ at genindføre grænsekontrol i længere tid end en samlet maksimal varighed på seks måneder. Den har derfor besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen en række præjudicielle spørgsmål.

I sin dom af dags dato fastslår Domstolen, at Schengengrænsekodeksen fastsætter princippet om, at grænserne mellem medlemsstaterne kan passeres overalt, uden at der dér gennemføres personkontrol, uanset personernes nationalitet. Der er her tale om et af Unionens vigtigste resultater, nemlig skabelsen af et område med fri bevægelighed for personer uden indre grænser. Genindførelsen af kontrol ved de indre grænser bør derfor kun ske undtagelsesvis og bør kun gennemføres som en sidste udvej.

Schengengrænsekodeksen gør det således for det første muligt for en medlemsstat, når der foreligger en alvorlig trussel mod dens offentlige orden eller indre sikkerhed, midlertidigt at genindføre grænsekontrol ved dens grænser til andre medlemsstater. Domstolen fastslår imidlertid, at en sådan foranstaltning, herunder samtlige eventuelle forlængelser, ikke må overstige en maksimal samlet varighed på seks måneder.

EU-lovgiver har nemlig vurderet, at en periode på seks måneder er tilstrækkelig til, at den pågældende medlemsstat – i givet fald i samarbejde med andre medlemsstater – vedtager foranstaltninger, der gør det muligt at imødegå en sådan trussel, samtidig med at princippet om fri bevægelighed opretholdes efter denne periode på seks måneder.

Domstolen præciserer imidlertid, at **medlemsstaten kan anvende en sådan foranstaltning på ny – også umiddelbart efter udløbet af seks månedersperioden – når den står over for en ny, alvorlig trussel mod sin offentlige orden eller indre sikkerhed**, som adskiller sig fra den oprindeligt identificerede trussel, hvilket skal vurderes i lyset af de konkrete omstændigheder og begivenheder.

For det andet kan Rådet, når der foreligger ekstraordinære omstændigheder, som truer Schengenområdet overordnede funktion, henstille til en eller flere medlemsstater at genindføre grænsekontrol ved deres indre grænser, idet denne genindførelse højst må vare i to år.

Efter udløbet af disse to år kan den pågældende medlemsstat, når den står over for en ny trussel mod sin offentlige orden eller indre sikkerhed, og når samtlige betingelser i Schengengrænsekodeksen er opfyldt, desuden straks genindføre grænsekontrol med en maksimal samlet varighed på seks måneder.

I det foreliggende tilfælde havde Østrig siden den 10. november 2017, som er datoen for udløbet af den sidste af Rådets henstillinger, **tilsyneladende ikke godtgjort forekomsten af en ny trussel**, hvorfor de to kontrolforanstaltninger, som NW havde været genstand for, var uforenelige med Schengengrænsekodeksen, hvilket det imidlertid tilkommer den regionale forvaltningsdomstol i Steiermark at efterprøve.

I øvrigt fastslår Domstolen, at **en person ikke under trussel om straf kan forpligtes til at forevise et pas eller et identitetskort i forbindelse med sin indrejse fra en anden medlemsstat, når genindførelsen af grænsekontrol er i strid med Schengengrænsekodeksen.**

BEMÆRKNING: Gennem en præjudiciel forelæggelse kan retterne i medlemsstaterne i forbindelse med retssager, der verserer for dem, forelægge Domstolen spørgsmål vedrørende fortolkningen af EU-retten eller gyldigheden af en EU-retsakt. Domstolen træffer ikke afgørelse i den nationale retsvist. Det tilkommer den nationale ret at afgøre sagen i overensstemmelse med Domstolens afgørelse, der på tilsvarende måde er bindende for andre nationale retter i sager vedrørende en tilsvarende problemstilling.

Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Domstolen.

[Dommen og domsresuméet](#) offentliggøres på webstedet CURIA på afsigelsesdagen.

Kontakt i Kontoret for Presse og Information: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127

Billeder fra domsafsigelsen er tilgængelige via »[Europe by Satellite](#)« (+32) 2 2964106